

Sygnatura akt VI U 915/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2021 roku

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gorzowie Wielkopolskim

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Korzeń

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2021 roku na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z odwołania E. P.

od decyzji z dnia 23/07/2021 roku (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o przeliczenie emerytury

oddala odwołanie.

Tomasz Korzeń

VI U 915/21 UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 lipca 2021 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonej przeliczenia emerytury w trybie art. 110a ustawy emerytalnej.

Ubezpieczona E. P. wniosła o zmianę decyzji i przeliczenie emerytury w tym trybie oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. P. urodziła się (...)

Od 1.01.2012r. przyznano jej emeryturę. Jej wysokość ustalono zgodnie z artykułem 183 ustęp 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, które wynosi: 55% emerytury obliczonej na podstawie artykułu 53 oraz 45% emerytury obliczonej na podstawie artykułu 26.

Po uzyskaniu prawa do emerytury podlegała ubezpieczeniom jako pracownik zatrudniony na umowę o pracę. Począwszy od 2014 emerytura jest przeliczana w trybie art. 108 ustawy.

Postanowieniem z dnia z 15.04.2021r. w sprawie VI U /21przekazano pozwanemu wniosek o przeliczenie emerytury w trybie art. 110 a ustawy.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy ubezpieczonemu przysługiwało prawo do ponownego ustalenia wysokości emerytury przy zastosowaniu art. 110a ustawy z dnia 17.12.1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2021.291, dalej ustawa).

Ustawą z dnia 5 marca 2015 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 roku poz. 552) wprowadzono z dniem 1 maja 2015 roku zmiany w przepisach ustawy o emeryturach i rentach dodając m.in. art. 110a. Zgodnie jego treścią wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3 jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250 %. Ust. 2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Art. 110a znajduje zastosowanie do przeliczenia emerytur przyznanych na starych zasadach tj. obliczonych w myśl art. 53 ustawy, gdzie bezpośredni wpływ na wysokość świadczenia ma kwota bazowa oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia. Art. 109 ust. 1 ustawy stanowi, iż na wniosek emeryta lub rencisty wysokość emerytury określonej w art. 53 oraz renty ulega ponownemu ustaleniu na zasadach określonych w art. 110-113. Ust. 2. Jeżeli w wyniku ponownego ustalenia emerytura lub renta jest niższa, świadczenie przysługuje w dotychczasowej wysokości. Ust. 3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do emerytury obliczonej zgodnie z art. 24a ust. 5 i art. 54a.

Z kolei art. 183 ust. 6 ustawy stanowi, iż do ponownego ustalenia wysokości emerytury, o której mowa w ust. 1-5, z tytułu podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po dniu przyznania emerytury stosuje się art. 108. Zgodnie tym przepisem w przypadku podlegania ubezpieczeniom społecznym po przyznaniu świadczenia powiększenie emerytury następuje poprzez podzielenie zwaloryzowanych składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, przez dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury.

Gdyby ustawodawca chciał zmienić zasady przeliczania świadczeń „mieszanych” (art.183 ustawy), to niewątpliwie dokonałby zmiany art. 183 ust. 6 ustawy w przywołanej wyżej ustawie zmieniającej z dnia 5 marca 2015 r.

Przywołany w odwołaniu wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 10 marca 2017 r. III AUa 857/16 dotyczy jak się wydaje innego stanu faktycznego (emerytury przyznanej na podstawie art. 53 ustawy). Tym samym nie może być przydatny do oceny sytuacji powódki. Podobnie wyrok w sprawie III AUA 560,17 Sądu Apelacyjnego w Szczecinie dotyczy osoby urodzonej w 1943 r.

Zastosowanie art. 110a ustawy w przypadku świadczeń mieszanych (art. 183 ustawy) powodowałoby ustalenie wysokości świadczeń z uwzględnieniem składek (czy podstaw wymiaru składek) opłaconych po przyznaniu emerytury, zarówno do części emerytury obliczanej na podstawie art. 53 jak i 24 ustawy. Byłoby więc podwójnym premiowaniem takich ubezpieczonych.

Takie też stanowisko prezentuje Kamil Antonów w Komentarzu do art. 110a ustawy: Przepisy art. 109-111 odnoszą się do przeliczania rent i emerytury ustalonej na podstawie art. 53, z wyjątkiem tzw. emerytury mieszanej, którą przelicza się - także w części obliczanej zgodnie z art. 53 - przy zastosowaniu art. 108 w zw. z art. 183 ust. 6 (zob. m.in. wyrok SA w Łodzi z dnia 20 września 2017 r., III AUa1279/16, LEX nr 2409342, wyrok SA w Białymstoku z dnia 13 grudnia 2016 r., III AUa 612/16, LEX nr 2188818, czy też wyrok SA w Katowicach z dnia 25 września 2012 r., III AUa 24/12, LEX nr 1223181). (Antonów Kamil (red.), Komentarz do ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, [w:] Emerytury i renty z FUS. Emerytury pomostowe. Okresowe emerytury kapitałowe. Komentarz do trzech ustaw emerytalnych, wyd. I, Opublikowano: LEX/el. 2019).

Zarzut naruszenia art. 32 nie jest zasadny. Wszystkie osoby w takiej samej sytuacji jak ubezpieczona są traktowane jednakowo.

Sąd pomiał dowód z zeznań ubezpieczonej oraz opinii biegłego z dziedziny rachunkowości na podstawie art. 235² § 1 pkt. 2 KPC, albowiem nie miały one znaczenia dla sprawy.

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 K.p.c. orzekł jak w wyroku.

Tomasz Korzeń